Nederlandse Genealogische Vereniging

Amstelland

Nummer 141 – oktober 2026

Uitgave van de NGV-Afdeling Amsterdam e.o.

Mgr. Lambertus Everardus Jansen

1842-1917

Periodiek van de NGV-Afdeling Amsterdam e.o.

Inhoudsopgave

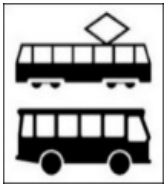
Van de redactie	3
Op de voor- en achterpagina	3
Amsterdam elders	3
Van het bestuur	4
Agenda afdelingsledenvergadering 9 november 2026	4
Notulen afdelingsledenvergadering 13 april 2026	5
Aankondiging lezing 9 november 2026	7
Landelijke NGV-dag 10 oktober 2026 in Sittard	8
Vincent van Gogh in Amsterdam	9
Lambertus Everardus Jansen	22
Meer dan een huwelijksakte	27
Afdelingsbestuur, redactie en colofon	31

Beeldverantwoording:

Kaft voor en achter: Zie bladzijde 3

Overige afbeeldingen: Zie bij de afbeeldingen

Al onze bijeenkomsten zijn in principe op de 2e maandag* van de maand, *tenzij anders is aangegeven, in Buurthuis Lydia, Roelof Hartplein 2A, 1071 TT Amsterdam

Buurthuis Lydia is goed bereikbaar.

Voor de deur stopt: **Tram, 5, 12 en 24**.

Check voor uw vertrek altijd een OV-reisplanner, zoals 9292.nl of GVB.nl.
Voor de **auto** geldt op straat tot 00.00 uur (middernacht) betaald parkeren. € 6,98* per uur. **Wijzigingen voorbehouden.*

Van de redactie

Voor u ligt Amstelland **#141** editie oktober 2026.

Heeft u ook iets dat past binnen de context van dit blad, stuur dan uw bijdrage in voor een van de komende uitgaven.
Voor het jaar 2027 zijn de deadlines 15 februari, 15 juli en 15 september.

Redactie-asd@ngv.nl *Ed van der Velden*

Op de voorpagina

Portret van mgr. Lambertus Everardus Jansen (1842-1917), hoofdpersoon van het artikel in dit nummer en verwant aan Mirjam van der Velden-Leijgraaf via haar moeders Jansen-lijn.
Bron: dezelfde portretopname staat in Gerrit van Dijks genealogische bestand Alle Begijnen van Amsterdam (Genealogie Online). Een objectnummer of collectieverwijzing van Stadsarchief Amsterdam is nog niet vastgesteld.

Op de achterpagina

De Posthoorn was de Amsterdamse parochie waar Jansen kapelaan en later pastoor was; tijdens zijn pastoraat werden de voorgevel en torens voltooid. Als deken legde hij in 1911 de eerste steen van de kapucijnenkerk aan de Tichelstraat, de latere Tichelkerk. Samen tonen de foto's zijn ontwikkeling van parochiepriester tot stedelijk kerkbestuurder.
Beeld: De Posthoorn, foto Janericloebe, Wikimedia Commons, CC BY 3.0. De Tichelkerk, foto Alf van Beem, Wikimedia Commons, publiek domein.

Amsterdam elders

In genealogische tijdschriften en afdelingsbladen verschijnen geregeld artikelen die ook voor onderzoekers van Amsterdam en omgeving interessant kunnen zijn. In deze nieuwe rubriek vestigen wij kort de aandacht op zulke bijdragen. We vermelden daarbij de auteur, de oorspronkelijke publicatie en waar het artikel te vinden is. De bijdragen worden niet opnieuw integraal in '*Amstelland'* opgenomen; "**Amsterdam elders"** is bedoeld als wegwijzer naar genealogisch nieuws buiten ons eigen blad.

Uitnodiging afdelingsledenvergadering

Datum: Maandag 9 november 2026;
Tijd: Aanvang 19:30 uur,
zaal vanaf ongeveer 19:00 uur open;
Locatie: "Buurthuis Lydia", Roelof Hartplein 2A,
1071 TT Amsterdam;
Onderwerp: Afdelingsledenvergadering.

U bent van harte Welkom!!

Agenda Afdelings-Leden-Vergadering 9 november 2026

1) Opening en vaststellen agenda
2) Mededelingen
3) Goedkeuring verslag ALV 13 april 2025
4) Voorbereiding Algemene Vergadering (AV) 21 november 2026
5) Rondvraag
6) Sluiting

Foto:
Ed van der Velden

Notulen van de Afdelings-Leden-Vergadering van 13 april 2026

Gehouden in “Buurthuis Lydia”, Roelof Hartplein 2a, 1071 TT Amsterdam

Aanwezig	16 aanwezigen inclusief het bestuur.
Afwezig m.k.	Mw. M.Plat (bestuurslid), Mw. M. Vulsma Kappers

1. **Opening en vaststellen agenda**
   De voorzitter, dhr. K.E. Mensink opent de vergadering om 19.30 uur. De agenda blijft ongewijzigd.
2. **Mededelingen**
   Er zijn afmeldingen binnengekomen van mw. M. Plat, bestuurslid en mw. M. Vulsma-Kappers.
3. **Goedkeuring verslag ALV van 10-11-2025**
   Het verslag wordt zonder opmerkingen goedgekeurd**.**
4. **Goedkeuring jaarverslag 2025**
   Ook dit verslag wordt zonder opmerkingen goedgekeurd**.**
5. **Bestuursverkiezing**
   Dhr. K.E. Mensink is reglementair aftredend en stelt zich opnieuw verkiesbaar voor een volgende periode.
   Het bestuur stelt voor om dhr. Mensink te benoemen voor een volgende periode.
   De aanwezige leden stemmen in met de herverkiezing van dhr. K.E. Mensink.
6. **Voorbereiding Algemene Vergadering (AV) van 9 mei 2026. Tijdens deze Algemene Vergadering zijn twee leden van het Hoofdbestuur verkiesbaar.**
   In verband met het aftreden van de huidige voorzitter dhr. P. van Boheemen wordt voorgesteld om dhr. G.M. van Gameren in deze functie te kiezen. Daarnaast dhr. S. Kasius als gewoon bestuurslid. Wel moet er voor de functie van vicevoorzitter naar een opvolger gezocht worden. Het

afdelingsbestuur gaat akkoord met het huidige beleid. De financiën zijn op orde en wat betreft de cursussen wordt er veel aangeboden via de NGV Academie.

7. **Benoeming / mandatering afgevaardigden naar de Algemene Vergaderingen (AV) in 2026**
   Het bestuur stelt voor om mw. W. Furrer-Kroes te benoemen tot afgevaardigde en dhr. K.E. Mensink tot plaatsvervangend afgevaardigde. Deze twee bestuursleden krijgen het mandaat om tijdens de AV wanneer dat nodig is mandaat te geven.
8. **Rondvraag**
   Hierbij geeft de secretaris dat wanneer er vragen zijn betrekkende de stukken van de AV haar te benaderen om deze door te mailen**.** Niet ieder lid is even handig om deze op de landelijke website te vinden.
9. **Sluiting**
   De voorzitter sluit de vergadering om 19.50.

Aankondiging Lezing 9 november 2026

Datum: **maandagavond 9 november 2026**
Tijd: **start lezing 20:00 uur**
Locatie: **“Buurthuis Lydia”**
Roelof Hartplein 2A, 1071 TT Amsterdam;
Lezing: **De familie Bade in Schnathorst, Westfalen**
Enkele interessante bronnen

Spreker: **Fons Baede**

In 1782 ging Ernst Henrik Bade in Amsterdam in ondertrouw met Hanna Maria Ensderinck uit Zutphen en stichtte hij de familie Baede. Hij was afkomstig uit Schnathorst, nabij Minden in Westfalen, waar de hoeve en haar bewoners horig waren aan het Domkapittel van Minden. De hoeve bestaat nog altijd, zij het niet meer als boerenbedrijf. Ook woont daar nog steeds de familie, tegenwoordig onder de naam Bode.

Na een korte introductie van de familie Baede zal ik ingaan op de geschiedenis van Westfalen en Schnathorst. Ook besteed ik aandacht aan de geschiedenis van het Domkapittel. Vervolgens zal ik enkele interessante bronnen bespreken die ik bij mijn onderzoek ben tegengekomen. In 1646 voerde Zweden, op dat moment de bezettende macht in een deel van Westfalen, een inventarisatie uit van de hoeven in hun gebied ter voorbereiding op de Vrede van Westfalen in 1648. Dit “Urbar” of grondboek geeft een mooi inzicht in de grootte van het bedrijf en de rechten en plichten van een horige boer. Talrijke documenten betreffende de familie zijn nog toegankelijk in het archief van het Domkapittel. Ook hiervan zal ik voorbeelden laten zien.
In de afstamming van de huidige familie Bode in Schnathorst vindt nog een interessante naamsoverdracht plaats, waarbij een inhuwende man de naam van de hoeve aanneemt in plaats van zijn eigen achternaam. Ik zal dit met twee voorbeelden toelichten.

LET OOK OP de digitale nieuwsbrief!!

LANDELIJKE NGV-DAG IN SITTARD

Ontmoeting, DNA, dialecten en de Schepperle Award

Door Ed van der Velden

Op zaterdag 10 oktober 2026 kwamen ongeveer 86 leden naar Sittard voor de landelijke NGV-dag. Lambert Damen, voorzitter van NGV Limburg-Zuid, opende de bijeenkomst.

Daarna konden de deelnemers kiezen voor een stadswandeling of historische films over Sittard, dat in 1243 stadsrechten kreeg.

Uitreiking van de Schepperle Award: Maarten Feberwee ontving de eerste prijs voor Verborgen voorvaders, een raamwerk voor onderzoek naar vaderschapslijnen.

Na de lunch vertelde de Vlaamse geneticus Maarten Larmuseau over DNA, genetische verwantschap en historisch onderzoek. Als voorbeeld behandelde hij onderzoek in Sint-Truiden, waar ongeveer zevenhonderd jaar oude skeletten aan de hand van tanden werden onderzocht. Daarna sprak taalwetenschapper Alexia Kerkhof over de Limburgse taal, de Germaanse taalfamilie en de pas verschenen Atlas van de dialecten.

Tijdens de lunch stemden de aanwezigen over de Schepperle Award. De eerste prijs van 500 euro en de award gingen naar Maarten Feberwee. Nelly Oostrik-Cornelissen werd tweede met haar genealogische kwartetspel. De documentaire Tussen Broers van Tom Fassaert eindigde als derde.

Na de afsluiting werd nagepraat. De volgende landelijke NGV-dag met Schepperle Award vindt op zaterdag 2 oktober 2027 in Nijmegen plaats.

Foto: Ed van der Velden, Sittard, 10 oktober 2026.

Ingezonden artikel

AMSTERDAM 1877–1878 EN 1885

Vincent van Gogh in Amsterdam

Een zoekende student tussen familie, geloof en kunst

Samengesteld door: Ed van der Velden

Vincent van Gogh in januari 1873, vier jaar vóór zijn komst naar Amsterdam. Foto: Van Gogh Museum / Wikimedia Commons, publiek domein.

Wie aan Vincent van Gogh denkt, ziet al snel zonnebloemen, een sterrennacht of het landschap van Zuid-Frankrijk. Toch hoort ook Amsterdam bij zijn levensverhaal. Toen hij hier in mei 1877 aankwam, was hij 24 jaar oud en nog geen kunstenaar. Hij wilde predikant worden en bereidde zich voor op een universitaire studie theologie.

Zijn Amsterdamse tijd is het verhaal van een jongeman die richting zoekt. Familieleden regelden onderdak en lessen, zijn broer Theo ontving uitvoerige brieven en de stad bood kerken, boeken, kunst en de bedrijvigheid van de haven. Acht jaar later keerde Vincent terug als schilder. Daardoor verbindt Amsterdam twee heel verschillende fasen van zijn leven.

EEN FAMILIEPLAN

Waarom Vincent naar Amsterdam kwam

In het voorjaar van 1877 woonde Vincent bij zijn ouders in Etten. Zijn eerdere loopbanen in de kunsthandel en het onderwijs waren op niets uitgelopen. Steeds sterker voelde hij zich aangetrokken tot geloof en verkondiging. Het predikantschap leek een bestemming die ernst, dienstbaarheid en familietraditie met elkaar verbond.

Zijn vader, Theodorus van Gogh, was predikant. Ook in de ruimere familie waren kerk, handel, bestuur en kunst stevig vertegenwoordigd. Oom Johannes Paulus Stricker, een gerespecteerd predikant in Amsterdam, hielp bij het studieplan. Voor toelating tot de universiteit moest Vincent zich grondig voorbereiden op klassieke talen en andere vakken.

Op 14 mei 1877 trok hij in bij een andere oom: Johannes, meestal Jan genoemd. Deze oom was marineofficier en hoofd van de Amsterdamse Marinewerf. Zijn woning aan de Grote Kattenburgerstraat 3 lag op het werfterrein. Voor Vincent betekende dat een kamer, dagelijks contact met familie én een veilige uitvalsbasis in de hoofdstad.

De familie als vangnet

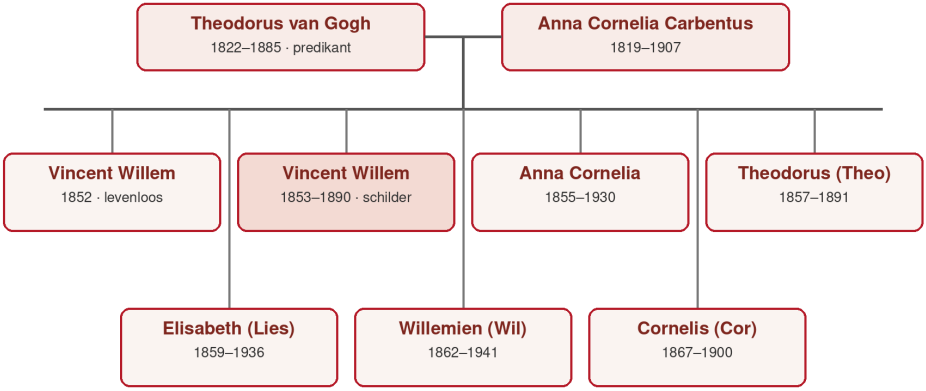
Voor genealogen is dit verblijf veelzeggend. Een naam en datum vertellen maar een deel van een levensloop. Verwantschap bepaalde vaak waar iemand kon wonen, welke opleiding bereikbaar was en wie als bemiddelaar optrad. Zonder zijn Amsterdamse ooms zou Vincents theologiestudie waarschijnlijk nooit in deze vorm zijn begonnen.

- vader Theodorus: voorbeeld van het predikantschap
- oom Stricker: raadgever bij de studievoorbereiding
- oom Jan: huisvesting op de Marinewerf

- broer Theo: vertrouweling en ontvanger van zijn brieven

Het gezin Van Gogh

Vincent Willem van Gogh werd op 30 maart 1853 in Zundert geboren als zoon van predikant Theodorus van Gogh (1822–1885) en Anna Cornelia Carbentus (1819–1907). Een jaar eerder was een eerste zoontje met dezelfde naam levenloos geboren. Het schema toont het ouderpaar en alle kinderen uit het gezin.

Ouders en kinderen van het gezin Van Gogh–Carbentus

Vereenvoudigd stamboomschema van het gezin Van Gogh–Carbentus. Jaartallen volgens Van Gogh Museum en Van Gogh Letters.

Voor Vincents levensverhaal is vooral Theo van groot belang. De broers correspondeerden jarenlang; Theo bood financiële en morele steun. Na hun overlijden zorgde Theo's weduwe Johanna van Gogh-Bonger ervoor dat Vincents werk, brieven en reputatie bewaard en bekend werden. Genealogie en overlevering komen hier rechtstreeks samen.

Wonen op de Marinewerf

Het Oosterdok met de Marinewerf, gezien vanaf het IJ. Ansichtkaart van vóór 1900; Wikimedia Commons, publiek domein.

Kattenburg was geen stille studentenbuurt. De oostelijke eilanden vormden een wereld van schepen, pakhuizen, werkplaatsen en arbeiders. Vanuit de woning van zijn oom keek Vincent uit op het ritme van de werf. In zijn brieven beschreef hij hoe vroeg de werkdag begon en hoe de geluiden hem aan zee deden denken.

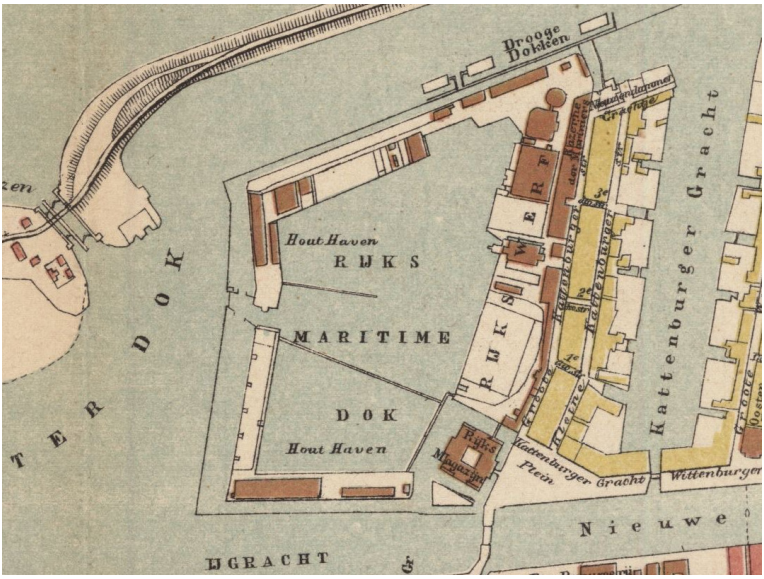
Het adres Grote Kattenburgerstraat 3 is daarom meer dan een voetnoot. Het plaatst hem midden in een gebied waar marine, industrie en woonleven in elkaar grepen. De stad die Vincent dagelijks zag, was tegelijk monumentaal en praktisch: torens en kerken aan de horizon, maar vlakbij ook rook, hout, metaal en scheepsrompen.

Van hieruit liep hij grote afstanden door Amsterdam. Wandelen bood afwisseling na het studeren en bracht hem langs grachten,

boekhandels, kerken en museale verzamelingen. De latere kunstenaar tekende toen nog nauwelijks, maar hij keek wel aandachtig naar stad en mensen.

PLAATS BEPALEN

De Marinewerf op de kaart

's Lands Werf en Dok in 1875, kort vóór Vincents verblijf. Kaart via Wikimedia Commons, publiek domein.

Een historische kaart maakt de woonomgeving tastbaar. De Marinewerf lag aan het Oosterdok, aan de oostzijde van de oude binnenstad. Kattenburg was via bruggen verbonden met Wittenburg en Oostenburg. Het Centraal Station bestond nog niet; aan de noordzijde lag het open IJ.

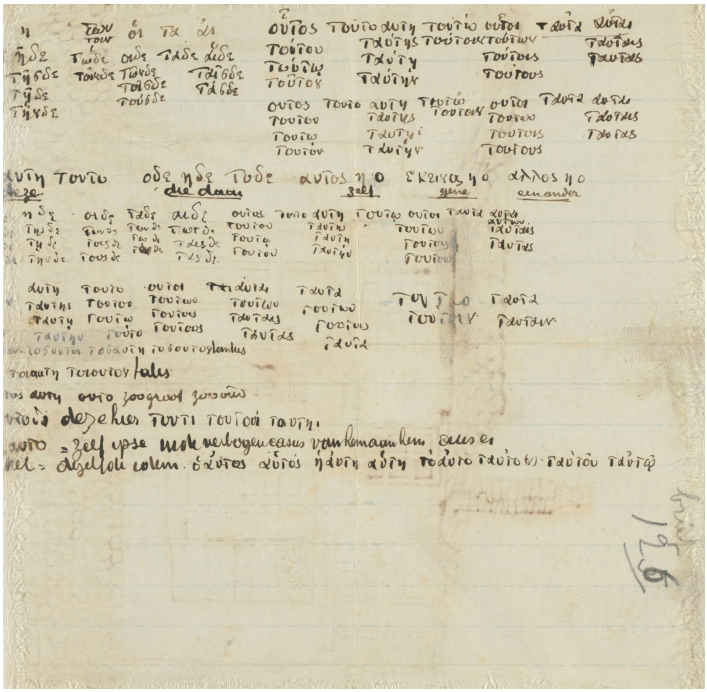
Wie een voorouder in Amsterdam onderzoekt, kan dezelfde methode gebruiken: zet het adres uit een bevolkingsregister op een kaart uit dezelfde periode. Kijk vervolgens naar nabijgelegen werkgevers, kerken, scholen en familieleden. Zo ontstaat een leefwereld in plaats van een losse inschrijving.

Een adres als onderzoekssleutel

- Controleer huisnummering en straatnaam in de juiste periode.
- Vergelijk bevolkingsregister, adresboek en kadaster.
- Zoek verwanten op hetzelfde adres of in aangrenzende buurten.
- Leg verbindingen met beroep en reisafstand naar werk of studie.

VOORBEREIDING OP DE UNIVERSITEIT

Grieks, Latijn en een zware studieroute

Oefeningen in Griekse vervoegingen van Vincent van Gogh, Amsterdam 1877–1878. Van Gogh Museum, Amsterdam (Vincent van Gogh Foundation).

De theologiestudie begon niet meteen. Eerst moest Vincent zich voorbereiden op het toelatingsexamen. Daarvoor kreeg hij dagelijks les van de classicus Maurits Benjamin Mendes da Costa. De lessen vonden

plaats aan het Jonas Daniël Meijerplein, in een heel ander deel van de stad dan Kattenburg.

De bewaard gebleven Griekse vervoegingen laten zien hoe concreet die voorbereiding was. Rij na rij noteerde hij vormen en uitgangen. Het blad is geen kunstwerk, maar wel een zeldzaam spoor van zijn dagelijkse inspanning: handschrift, correcties en herhaling brengen de student dichtbij.

Vincent nam zijn doel ernstig, maar had moeite met de klassieke talen en met de langdurige, systematische scholing. Zijn sterke wil kon niet voorkomen dat de gekozen route steeds zwaarder voelde. De afstand tussen roeping en toelatingseisen werd groter.

BRIEVEN ALS BRON

Theo las mee met het Amsterdamse leven

Een groot deel van wat we over Vincents verblijf weten, komt uit zijn brieven. Vooral zijn jongere broer Theo was een vaste correspondent. Vincent schreef over studie, boeken, preken, ontmoetingen, wandelingen en zijn geestelijke stemming. De brieven vormen geen neutraal dagboek: hij koos wat hij vertelde en paste toon en inhoud aan zijn ontvanger aan.

Juist daardoor zijn ze rijk materiaal. Ze laten niet alleen zien wat er gebeurde, maar ook hoe Vincent zichzelf wilde begrijpen. Hij zocht voorbeelden in Bijbelteksten, literatuur en het leven van geestelijken. Amsterdam werd een decor voor innerlijke vragen: was hij geleerd genoeg, standvastig genoeg en werkelijk geroepen?

Lezen met genealogische blik

- Noteer afzender, ontvanger, datum en plaats vóór u de inhoud interpreteert.

- Vergelijk brieven met registers, adressen en familiegebeurtenissen.
- Let op bijnamen en verwantschapstaal: ‘oom’ kan meerdere personen aanduiden.
- Maak onderscheid tussen een waarneming, een herinnering en een overtuiging.

De digitale editie Van Gogh Letters maakt de correspondentie doorzoekbaar en toont transcripties, vertalingen en toelichtingen naast de originele documenten. Daarmee is Vincents netwerk vrijwel brief voor brief te volgen.

De stad buiten de studeerkamer

Naast de lessen bezocht hij kerken en luisterde hij naar predikanten. Hij las veel en wandelde door de stad. Kunst was nog niet zijn beroep, maar musea en verzamelingen hoorden wel bij zijn Amsterdamse wereld. De combinatie van geloof, tekst en beeld zou later in een andere vorm terugkeren.

EEN AFGEBROKEN ROUTE

Waarom het studieplan mislukte

In de loop van 1878 werd duidelijk dat Vincent het toelatingsexamen niet zou afleggen. De hoeveelheid leerstof, zijn moeite met de klassieke talen en zijn ongeduld met een lange academische voorbereiding werkten tegen hem. Hij wilde geloof niet alleen bestuderen, maar vooral in praktijk brengen.

Op 5 juli 1878 eindigde zijn verblijf bij oom Jan. Het vertrek uit Amsterdam betekende geen einde aan zijn religieuze zoektocht. Vincent koos vervolgens voor een kortere opleiding tot evangelist in Brussel en ging daarna naar de Borinage, het mijngebied in België. Daar leefde hij tussen arbeiders en probeerde hij zijn geloof radicaal vorm te geven.

Ook die weg liep vast. Rond 1880 besloot hij kunstenaar te worden. Achteraf lijkt Amsterdam daardoor een tussenstation, maar dat doet de periode tekort. Hier testte hij een toekomstbeeld, leerde hij intensief en ervoer hij hoe moeilijk het was om een opgelegde route met zijn eigen aard te verenigen.

Geen verloren jaar

Een mislukte opleiding kan in een levensbeschrijving gemakkelijk als leegte verschijnen. Brieven en familieverbanden tonen juist beweging: voorbereiding, twijfel, steun, conflict en een nieuw besluit. Voor familiehistorici is dat een waarschuwing om niet alleen naar behaalde diploma's en vaste beroepen te kijken. Ook een afgebroken plan kan richtinggevend zijn.

Vincent verliet Amsterdam zonder academische titel. Hij nam wel een grote kennis van Bijbel en literatuur mee, evenals herinneringen aan de stad en haar kunst. Die bagage zou later deel worden van zijn kunstenaarschap.

AMSTERDAM 1885

Terug als kunstenaar

Rembrandt, Het Joodse bruidje, circa 1665–1669. Rijksmuseum, Amsterdam; publiek domein.

In oktober 1885 kwam Vincent opnieuw naar Amsterdam. Hij woonde inmiddels in Nuenen en had definitief voor de kunst gekozen. Zijn bezoek stond in het teken van kijken. In het pas geopende Rijksmuseum bestudeerde hij vooral de Hollandse meesters.

Rembrandts Het Joodse bruidje maakte diepe indruk. In een brief beschreef Vincent hoezeer hij door

het schilderij werd geraakt. Niet de precieze voorstelling, maar de warmte, menselijkheid en rijke verfbehandeling troffen hem. De voormalige theologiestudent keek nu met de ogen van een schilder.

Het contrast met 1877 is groot. Toen zocht hij in Amsterdam een toegang tot de universiteit; in 1885 zocht hij er artistieke voorbeelden. De stad bleef een plaats van leren, maar het onderwerp en de methode waren veranderd.

EEN STADSBEELD

De Ruijterkade: Amsterdam door Vincents ogen

Vincent van Gogh, De Ruijterkade te Amsterdam, oktober 1885, olieverf op paneel. Van Gogh Museum, Amsterdam (Vincent van Gogh Foundation).

Tijdens zijn bezoek schilderde Vincent De Ruijterkade te Amsterdam. Het kleine paneel toont de nieuwe stedelijke infrastructuur rond het

Centraal Station. Treinen, kades, schepen en rook geven het beeld een modern karakter. Dit is niet het verstilde Amsterdam van grachtengevels, maar een stad in verandering.

De plek lag niet ver van het gebied waar hij acht jaar eerder had gewoond. Toch was zowel de omgeving als Vincent zelf veranderd. De spoorwegen sneden de stad af van het open IJ en hij benaderde het uitzicht nu doelbewust als kunstenaar. Kleur, beweging en atmosfeer hadden de plaats ingenomen van grammatica en examenstof.

Het schilderij maakt de twee Amsterdamse episodes zichtbaar in één landschap: de havenwereld van de jonge inwoner en de onderzoekende blik van de volwassen schilder.

TIJDLIJN EN ONDERZOEKSSPOREN

Vincent van Gogh in Amsterdam, kort samengevat

14 mei 1877 — Vincent arriveert in Amsterdam en trekt in bij oom Jan op de Marinewerf.

1877–1878 — Hij bereidt zich voor op het toelatingsexamen theologie en krijgt les in onder meer Grieks en Latijn.

5 juli 1878 — Hij verlaat Amsterdam; het plan voor een universitaire theologiestudie is beëindigd.

circa 1880 — Vincent kiest definitief voor het kunstenaarschap.

oktober 1885 — Hij bezoekt het Rijksmuseum en schildert De Ruijterkade te Amsterdam.

Wat deze geschiedenis laat zien

Vincents Amsterdamse jaren verbinden personen, adressen en documenten. Het verhaal wordt pas volledig wanneer de woning van

oom Jan, de lessen van Mendes da Costa, de raad van oom Stricker en de brieven aan Theo samen worden gelezen. Familiegeschiedenis is hier geen achtergrond, maar een netwerk dat kansen schiep en keuzes beïnvloedde.

De familielijn die het werk bewaarde

Theo van Gogh trouwde op 17 april 1889 in Amsterdam met Johanna Gesina Bonger, meestal Jo genoemd. Hun zoon Vincent Willem van Gogh werd in 1890 geboren en kreeg de naam van zijn oom. Theo overleed al in januari 1891, een halfjaar na Vincent. Jo bleef achter met hun jonge zoon en met de verzameling schilderijen, tekeningen en brieven.

Jo maakte het werk bekend door tentoonstellingen te organiseren, werken uit te lenen en de brieven tussen Vincent en Theo uit te geven. Haar zoon Vincent Willem beheerde de collectie later verder en droeg haar over aan de Vincent van Gogh Stichting. Zo loopt de geschiedenis van het kunstbezit via huwelijk, weduwschap en één volgende generatie rechtstreeks naar het huidige Van Gogh Museum.

Voor een genealoog is dit een prachtig voorbeeld van materiële familieoverlevering. Niet alleen namen en verwantschappen gingen door naar een volgende generatie, maar ook brieven, schilderijen en de verantwoordelijkheid om het verhaal van twee broers te bewaren.

Zelf verder onderzoeken

De Amsterdamse episode laat zien hoe een familieonderzoek kan worden verdiept. Begin met de vaste gegevens, maar plaats een persoon daarna in zijn netwerk en leefomgeving. Bij Vincent leiden één adres en enkele familieleden al naar heel verschillende bronnen.

- zoek het woonadres op in bevolkingsregisters en historische adresboeken;

- controleer beroepen en functies van inwonende of nabij wonende verwanten;
- vergelijk familiebrieven met officiële data en verhuisbewegingen;
- gebruik oude kaarten om afstanden naar studie, werk en kerk zichtbaar te maken;
- noteer wie de familiepapieren, foto's en voorwerpen na een overlijden beheerde.

Juist de combinatie van bronnen voorkomt dat een stamboom een rij namen en jaartallen blijft. De familie Van Gogh toont hoe huisvesting, opleiding, financiële steun en latere bewaring van documenten samen één geschiedenis vormen.

Bronnen en verder lezen

- Van Gogh Museum: collectiepagina's De Ruijterkade te Amsterdam en Griekse vervoegingen; biografische tijdlijn, familiegeschiedenis en stadswandeling Amsterdam.
- Van Gogh Letters: digitale wetenschappelijke editie van Vincents correspondentie, in het bijzonder de brieven uit Amsterdam (1877–1878) en oktober 1885.
- Van Gogh Route: locaties Oom Jan en Mendes da Costa in Amsterdam.
- Ons Amsterdam: 'Classicus Maurits Mendes da Costa, de docent van Vincent van Gogh'.
- Rijksmuseum: collectie-informatie bij Rembrandts Het Joodse bruidje.

Beeldverantwoording

- portret Vincent van Gogh, januari 1873: Van Gogh Museum / Wikimedia Commons;
- Oosterdok en Marinewerf en kaart uit 1875: Wikimedia Commons;
- Griekse vervoegingen en De Ruijterkade: Van Gogh Museum, Amsterdam (Vincent van Gogh Foundation);
- Het Joodse bruidje van Rembrandt: Rijksmuseum, Amsterdam;
- historische afbeeldingen zijn gebruikt als publiek-domeinmateriaal; het stamboomschema is door de redactie samengesteld.

AMSTERDAMSE FAMILIEGESCHIEDENIS

Lambertus Everardus Jansen

Van koopmanszoon tot deken van Amsterdam (1842-1917)

Door Ed van der Velden

Aanleiding voor dit artikel was mijn onderzoek naar de voorouders van mijn vrouw, Mirjam van der Velden-Leijgraaf, via haar moeders Jansen-lijn.

Toen mgr. Lambertus Everardus Jansen in 1917 overleed, verloor Amsterdam een geestelijke die nauw verbonden was met het herstel van het rooms-katholieke openbare leven. Als pastoor van De Posthoorn, bestuurder van katholiek onderwijs, deken van Amsterdam en rector van het Begijnhof combineerde hij zielzorg met organisatiekracht. Zijn levensloop verbindt bovendien de kerkgeschiedenis met de Amsterdamse handelsgeschiedenis van de familie Jansen.

Een Amsterdamse zoon uit een Sallands geslacht

Lambertus Everardus Jansen werd op 8 oktober 1842 in Amsterdam geboren als zoon van Johannes Theodorus Jansen (1809-1888), afkomstig uit Raalte, en Elisabeth Monica de Wit (1815-1897). Hij groeide op in een rooms-katholiek gezin met zes kinderen. De vader behoorde tot de handelslijn van de familie; in de verwante tak waren later onder anderen Hermannus Maria Jansen en de Amsterdamse eierhandel actief.[1] Daarmee stonden koopmanschap en geestelijkheid niet los van elkaar, maar naast elkaar binnen dezelfde familiekring.[2]

Kleine stamboom. De verwantschap van de twee takken volgt het familieonderzoek van de auteur.

Priesterwijding en eerste standplaatsen

Jansen werd in 1867 priester gewijd. Volgens een bewaard gebleven familieoverzicht werkte hij achtereenvolgens als kapelaan bij De Posthoorn in Amsterdam, in Alkmaar en in Haarlem. Van 1884 tot 1888 was hij pastoor van de Sint-Jacobusparochie in Vlissingen. Op 17 februari 1888 meldde de Leeuwarder Courant zijn benoeming tot pastoor van de rooms-katholieke gemeente in Amsterdam. Daarmee keerde hij terug naar De Posthoorn, nu als eindverantwoordelijke van de parochie.[3,4]

De Posthoorn: voltooiing van een stadskerk

De officiële naam van De Posthoorn luidde Onze-Lieve-Vrouw Onbevlekt Ontvangen. Pierre Cuypers ontwierp de kerk in 1860 voor een smal perceel tussen de Haarlemmerstraat en de Haarlemmer Houttuinen. Koor, transept, vieringtoren en schip kwamen tussen 1860 en 1863 tot stand. De uitbreiding naar de Haarlemmerstraat, met het monumentale tweetorenfront, volgde in de jaren 1887-1889.[5]

Jansens benoeming in februari 1888 viel dus midden in de beslissende slotfase. Hij was niet de architect en evenmin de initiatiefnemer van het oorspronkelijke kerkgebouw; wél viel onder zijn pastoraat de voltooiing van het front en de torens. Daarom is de aanduiding bouwpastoor of bouwheer passend wanneer zij nadrukkelijk op deze voltooiingsfase wordt betrokken. In 1889 kreeg het interieur bovendien kruiswegstaties van Alexander Kläsener. De ranke torens maakten de katholieke aanwezigheid in de binnenstad voortaan letterlijk zichtbaar.[5]

Onderwijs, armenzorg en nieuwe kerkelijke voorzieningen

Jansens betekenis beperkte zich niet tot één kerkgebouw. De Pius-Almanak van 1907 noemt hem als bestuurder van de St. Aloysius-Stichting, een organisatie voor katholiek onderwijs. Een geïllustreerde necrologie uit 1917 prees hem later uitdrukkelijk om zijn aandeel in de stichting van verschillende onderwijsinstellingen. Dat sluit aan bij het patroon van de toenmalige parochiezorg: kerk, jongens- en meisjesscholen, armenzorg en verenigingsleven vormden één samenhangend katholiek netwerk.[6,10]

Ook buiten De Posthoorn trad Jansen op als kerkelijk bestuurder. In 1911 legde hij als deken de eerste steen van de nieuwe kerk van de paters kapucijnen aan de Tichelstraat en Lijnbaansgracht. Deze paters waren naar de noordelijke Jordaan gekomen voor de zielzorg onder bewoners voor wie De Posthoorn onvoldoende nabij was. De latere Tichelkerk laat zien hoe de katholieke infrastructuur zich onder zijn dekenaat verder over de stad vertakte.[7]

Het Jaarboek van katholiek Nederland vermeldde in 1916 bovendien dat het Andrieshof aan de Egelantiersgracht, bestemd voor veertig oudere vrouwen, onder Jansens bestuur stond. Zijn werk omvatte daarmee niet alleen eredienst en representatie, maar ook onderwijs, huisvesting en sociale zorg.[8]

Deken van Amsterdam en rector van het Begijnhof

Vanaf 10 februari 1908 woonde Jansen op het Begijnhof als rector en deken. De precieze titel is belangrijk: hij was deken van Amsterdam binnen het toenmalige bisdom Haarlem, niet ‘deken van het bisdom’. In katholieke jaarboeken verschijnt hij tevens als kanunnik en geheim kamerheer van de paus; aan het einde van zijn leven was hij proost van het Haarlems kapittel en ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw.[1,8,9]

Als deken vertegenwoordigde hij de Amsterdamse parochies tegenover de bisschop en was hij aanwezig bij tal van inwijdingen, besturen en katholieke verenigingen. Van 1914 tot zijn dood in 1917 was hij geestelijk adviseur van het Gezelschap van de Stille Omgang. Het Begijnhof vormde in deze jaren zijn bestuurlijke en geestelijke uitvalsbasis.[9]

Overlijden, uitvaart en herinnering

Lambertus Everardus Jansen overleed op 8 juni 1917, 74 jaar oud. Vier dagen later werd hij begraven op de rooms-katholieke begraafplaats St. Barbara in Amsterdam. Het Algemeen Handelsblad publiceerde nog dezelfde avond een uitvoerig overzicht van zijn loopbaan. Het bericht belichtte zijn vijftigjarig priesterschap, de voltooiing van De Posthoorn, zijn onderwijsinitiatieven en zijn kerkelijke onderscheidingen.[1,10]

Zijn nalatenschap is nog altijd zichtbaar. De torens van De Posthoorn markeren de westelijke binnenstad, de Tichelkerk herinnert aan de uitbreiding van de katholieke zielzorg in de Jordaan en het Begijnhof bewaart de herinnering aan zijn laatste ambtsjaren. Voor de familiegeschiedenis is hij de geestelijke tegenhanger van de ondernemende Jansen-takken: dezelfde migratie van Salland naar Amsterdam leidde hier niet tot een pakhuis of fabriek, maar tot een prominente plaats in kerk, onderwijs en stedelijke zorg.

Een handelslijn naast de kerkelijke loopbaan

Lambertus koos voor het priesterschap en had geen nakomelingen. De familiegeschiedenis liep echter verder via de tak van zijn oom Johannes Hermanus Jansen. Diens zoon Hermannus Maria Jansen (1854–1944), die in het familieschema hieronder is opgenomen, werd in Amsterdam koopman in eieren. Zo ontstonden binnen één familie twee heel verschillende lijnen: Lambertus kreeg een vooraanstaande plaats in het katholieke leven van de hoofdstad, terwijl verwanten zich in de Amsterdamse handel ontwikkelden.[2]

De eierhandel was niet slechts een aanduiding in de burgerlijke stand. Een advertentie uit 1909 noemt J.T. Jansen & Zoon, Eierhandel, aan de Nieuwezijds Kolk 4–6–8. Deze straat lag in het oude handelsgebied tussen de Jordaan, de binnenstad en het Centraal Station. Voor lezers van buiten Amsterdam maakt zo'n adres zichtbaar hoe dicht kerkelijk leven, wonen en handel in deze familie bij elkaar lagen.[11]

Ook Weesp komt in het verdere familieonderzoek naar voren, onder meer in verband met de zuivelhandel, de Weesper boterfabriek en de naam Neerlandia. Weesp was in de onderzochte periode nog een zelfstandige plaats en maakt sinds 2022 deel uit van de gemeente Amsterdam. De precieze samenhang tussen de personen, ondernemingen en vestigingsplaatsen moet nog nader met akten, adresgegevens, handelsregisters en kranten worden onderbouwd. Juist daarom biedt deze handelslijn voldoende materiaal voor een later afzonderlijk artikel.

Dat vervolg kan laten zien hoe de familie Jansen zich vanuit Raalte niet alleen in Amsterdam, maar ook in de omgeving wortelde.[2]

Plaats in onze familiestamboom

STADSNIEUWS.

Mgr. L. E. Jansen †.

In den ouderdom van 74 jaar is heden overleden mgr. L. E. Jansen, geheim kamerheer van den Paus, proost van het Haarlemsch Kapittel, ridder in de orde van den Nederlandschen Leeuw, deken van Amsterdam en rector van het Begijnhof.

Lambertus Everardus Jansen werd den 8sten October 1842 te Amsterdam geboren. Den 15en Augustus van het jaar 1867 werd hij priester gewijd, zoodat mgr. Jansen binnenkort zijn gouden priesterjubileo zal hebben kunnen vieren. Achtereenvolgens was hij kapelaan te Amsterdam in de parochie van O. L. Vrouw Onbevlekt Ontvangen (de Posthoorn) van 1867 tot 1874, te Alkmaar in de parochie van den H. Laurentius, van 1874 tot 1876; te Haarlem in de parochie van den H. Josef, van 1876 tot 1884. In dat jaar werd hij tot pastoor benoemd te Vlissingen, waar hij tot 1888 bleef. Den 11en Februari 1888 werd hij benoemd tot pastoor in de Posthoorn te Amsterdam, waar hij het eerst als kapelaan was werkzaam geweest. Zijn eerste daad was hier het voltooien van den bouw te bevorderen der kerk, welke onder pastoor Haan was gesticht. In deze parochie deed pastoor Jansen voorts zeer veel voor het R.-K. bijzonder onderwijs. Zoo werden hier, door hem gesticht in 1893 de R. K. Jongeheerenschool St. Louis en in 1901 de burgerschool Beneta Maria.

In 1894 deed pastoor Jansen de St. Antonismeisjesschool bouwen aan de Haarlemmerstraat, terwijl den 1en Juni 1897 door hem de St. Antonia-kweekschool in een perceel aan de Korte Prinsengracht werd geopend.

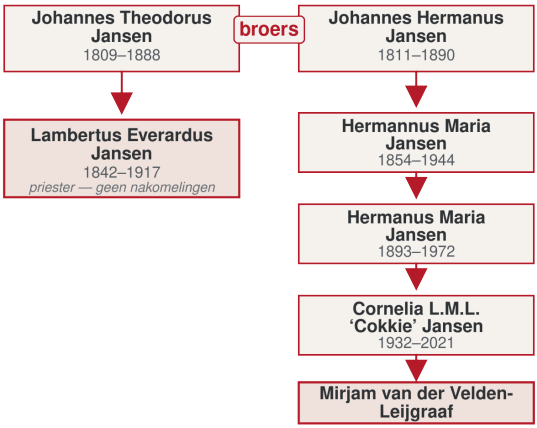
Om zijn vele verdiensten voor het R. K. bijzonder onderwijs werd pastoor Jansen in 1903 tot kannunik benoemd.

Na onder mgr. Schweizer en mgr. Lans reeds tweemaal deken ad interim te zijn geweest, waarbij zijn verdiensten als zoodanig werden gewaardeerd door zijne benoeming tot geheimkamerheer van den Paus, werd mgr. Jansen den 11en Februari 1908 als opvolger van mgr. Lans tot deken der hoofdstad benoemd.

In 1911 werd mgr. Jansen benoemd tot proost van het Haarlemsch Kapittel. In 1914 werd hij op eigen verzoek nog belast met het rectoraat van het Begijnhof.

Algemeen Handelsblad, 8 juni 1917, p. 6. Necrologisch bericht op de avond van zijn overlijden.

Mirjam van der Velden-Leijgraaf is mijn vrouw. Haar moeder, Cornelia (Cokkie) Jansen (1932-2021), stamde af van Johannes Hermanus Jansen. Hij was de broer van Johannes Theodorus Jansen, de vader van Lambertus. Lambertus is dus geen rechtstreekse voorouder, maar behoort tot een zijtak van haar familie. Als priester had hij geen nakomelingen. Het schema toont het familieverband.

Bronnen en verantwoording

1. G. van Dijk, ‘Lambertus Everardus Jansen (1842-1917)’, Alle Begijnen van Amsterdam (Genealogie Online), geraadpleegd 14 augustus 2026. [online]
2. Genealogie Van der Velden en Leijgraaf en familieaantekeningen van de auteur; gebruikt voor de kleine stamboom en de handelslijn.
3. Leeuwarder Courant, 17 februari 1888, p. 2: benoeming van L.E. Jansen vanuit Vlissingen tot pastoor in Amsterdam. [online]
4. ‘Hermanna Kortenhorst’, familiehistorisch overzicht, p. 6-7 (online PDF); loopbaanplaatsen en familieherinnering. [online]
5. Stadsherstel Amsterdam, ‘Posthoornkerk’; bouwfasen 1860-1863 en 1887-1889. [online]
6. Onze Pius-Almanak voor het jaar des Heeren, jrg. 8 (1907), p. 612; bestuur St. Aloysius-Stichting (Delpher). [online]
7. Amsterdam op de kaart, ‘Tichelkerk, Tichelstraat 8-10’; eerste steenlegging in 1911 en geschiedenis van de kapucijnen. [online]
8. Jaarboek van katholiek Nederland, jrg. 35 (1909), p. 327, en jrg. 42 (1916), p. 372 (Delpher); titels, functies en Andrieshof.
9. Stadsarchief Amsterdam, toegang 1320, Archief van het Gezelschap van de Stille Omgang; L.E. Jansen als geestelijk adviseur, 1914-1917. [online]
10. Algemeen Handelsblad, 8 juni 1917, p. 6, ‘Mgr. L. E. Jansen †’ (Delpher, identifier ddd:010653994).
11. De Amstelbode, 27 november 1909, advertentie ‘J.T. JANSEN & ZOON, Eierhandel, N.Z. Kolk 4–6–8’ (Delpher).

MEER DAN EEN HUWELIJKSAKTE

Wat getuigen en huwelijksbijlagen over een familie vertellen

Samengesteld door Ed van der Velden

Bij genealogisch onderzoek kijken we in een huwelijksakte meestal eerst naar de bruid en bruidegom: hun namen, leeftijden, geboorteplaatsen, beroepen en woonplaatsen. Ook de ouders worden genoteerd. Daarmee is vaak een volgende generatie gevonden. Met een huwelijksdossier bedoelen we hier de huwelijksakte samen met de daarbij bewaarde huwelijksbijlagen. Zo'n dossier kan veel meer vertellen. Getuigen, handtekeningen en bijlagen kunnen familiebanden bevestigen, een verhuizing verklaren of een persoon zichtbaar maken die in andere bronnen moeilijk is terug te vinden.

Theo van Gogh, omstreeks 1888.

Johanna (Jo) Bonger, Amsterdam, april 1889.

WAT STAAT ER IN DE HUWELIJKSAKTE?

De akte vermeldt de gegevens die de ambtenaar van de burgerlijke stand op de trouwdag vastlegde. Behalve de personalia van het bruidspaar kunnen ook de namen van de ouders, hun beroepen, woonplaatsen en de mededeling of zij aanwezig, overleden of afwezig waren, zijn opgenomen. Bij een eerder huwelijk wordt soms de overleden of gescheiden partner genoemd. De precieze inhoud verschilt per periode en gemeente;

lees daarom altijd de volledige akte en niet alleen de digitale index.

EEN BEKEND AMSTERDAMS VOORBEELD

De huwelijksregistratie van kunsthandelaar Theodorus (Theo) van Gogh en Johanna Gezina Bonger maakt zichtbaar hoeveel gegevens één vermelding al kan opleveren. Theo was 31 jaar, geboren in Zundert en kunsthandelaar; Jo was 26 jaar en geboren in Amsterdam. Ook hun ouders en het beroep van Jo's vader — assuradeur — zijn opgenomen. De registratie bij het Noord-Hollands Archief is gedateerd 18 april 1889. Een bewaard gebleven gedrukte huwelijksaankondiging vermeldt eveneens 18 april. In verschillende latere publicaties komt echter 17 april voor. Juist zo'n verschil laat zien waarom de oorspronkelijke akte en andere bronnen naast elkaar moeten worden gelegd.

DE GETUIGEN: EEN NETWERK ROND HET BRUIDSPAAR

Onderaan staan de getuigen. In negentiende-eeuwse akten zijn dat er vaak vier. Van hen worden doorgaans naam, leeftijd en beroep vermeld, soms ook woonplaats en verwantschap. Een broer, zwager of oom kan een vermoedelijke familieband bevestigen. Een buurman, collega of werkgever laat juist iets zien van de sociale omgeving van het paar. Woont een getuige elders, dan kan zijn adres een spoor zijn naar een vroegere woonplaats of een andere familietak.

Blijf voorzichtig: dezelfde achternaam bewijst geen verwantschap en het woord 'zwager' kon verschillende relaties aanduiden. Zoek de getuige daarom ook in geboorte-, huwelijks- en overlijdensakten en vergelijk leeftijd, beroep, adres en familieleden. Een getuige is een waardevol spoor, maar nog geen bewijs.

KIJK OOK NAAR DE HANDTEKENINGEN

Op de scan van de oorspronkelijke akte staan vaak de handtekeningen van het bruidspaar, de ouders en de getuigen. Ze laten zien of iemand kon schrijven en welke spelling die persoon zelf gebruikte. Een handtekening kan bovendien helpen om twee vermeldingen met elkaar te vergelijken. Een index kan een naam verkeerd hebben gelezen; de oorspronkelijke akte blijft daarom leidend.

HUWELIJKSBIJLAGEN: HET BEWIJS ACHTER DE AKTE

Vóór het huwelijk moesten bruid en bruidegom aantonen dat zij aan de wettelijke voorwaarden voldeden. De daarvoor ingeleverde stukken werden als huwelijksbijlagen bewaard. Niet ieder dossier is compleet en de inhoud verschilt naar tijd, plaats en persoonlijke omstandigheden. Juist die verschillen maken de bijlagen interessant. U kunt er onder meer in aantreffen:

- uittreksels van geboorte- of doopinschrijvingen;
- overlijdensakten van ouders of eerdere echtgenoten;
- toestemming van ouders, voogden of andere bevoegde personen;
- stukken over een vorig huwelijk, echtscheiding of afkondiging;
- een verklaring of certificaat betreffende de Nationale Militie.

Zo'n bijlage kan gegevens bevatten die niet letterlijk in de huwelijksakte staan. Een doopbewijs kan terugvoeren naar de tijd vóór de burgerlijke stand. Een overlijdensakte kan de herkomst van een ouder verduidelijken. Een militiecertificaat kan naast geboortegegevens ook lotings- of dienstinformatie en soms een signalement geven. Het dossier vertelt daardoor niet alleen dát twee mensen trouwden, maar ook welke bewijsstukken zij moesten verzamelen.

ZOEK VERDER DAN DE INDEX

Websites als WieWasWie en archiefwebsites zijn uitstekende ingangen, maar tonen niet altijd alle gegevens of alle bijlagen. Open de scan, blader zo nodig naar de omliggende afbeeldingen en controleer of het archief een afzonderlijke serie

huwelijksbijlagen heeft. Soms zijn die stukken alleen in de studiezaal of via een andere inventaris te raadplegen. Noteer steeds plaats, datum, aktenummer, archief en inventarisnummer, zodat een vondst later terug te vinden is.

MAAK VAN NAMEN EEN FAMILIEKRING

Noteer van iedere getuige de volledige naam, leeftijd, beroep, woonplaats, vermelde relatie en handtekening. Doe hetzelfde met personen die in de bijlagen voorkomen. Wanneer iemand bij meerdere huwelijken terugkeert, ontstaat langzaam een netwerk rond de familie. Dat netwerk kan een migratie van dorp naar stad zichtbaar maken, twee takken verbinden of verklaren waarom een huwelijk juist in een bepaalde gemeente werd gesloten.

EEN HANDIGE WERKWIJZE

Maak bij ieder huwelijk een klein onderzoeksblad. Daarmee voorkomt u dat gegevens uit de akte, de bijlagen en latere publicaties ongemerkt door elkaar gaan lopen.

- schrijf eerst letterlijk over wat in de oorspronkelijke akte staat;
- noteer afwijkende namen en datums uit indexen of publicaties apart;
- vermeld bij iedere conclusie waarop die is gebaseerd;
- bewaar de volledige bronverwijzing en zo mogelijk een scan.

EEN DOSSIER VOL AANWIJZINGEN

Wie alleen de namen van het bruidspaar overschrijft, laat veel informatie liggen. Lees daarom de hele akte, bekijk de ondertekeningen en zoek de bijlagen op. Controleer elke aanwijzing in andere bronnen. Zo wordt een administratieve huwelijksinschrijving een klein familiedossier — en soms precies de sleutel tot een vastgelopen onderzoek.

Bronnen en verder lezen: CBG; WieWasWie; Noord-Hollands Archief, BS Huwelijk Amsterdam 1889, archief 358.6, inv.nr. 899, Reg. 8 fol. 11; Van Gogh Museum/Huygens ING, huwelijksaankondiging 18 april 1889. Raadpleeg waar mogelijk de oorspronkelijke akte en bijlagen.

Beeld: portretten Theo van Gogh (Ernest Ladrey, ca. 1888) en Jo Bonger (Woodbury & Page, april 1889), publiek domein, via Wikimedia Commons.

Afdelingsbestuur

Voorzitter	K.E. (Ed) Mensink voorzitter-asd@ngv.nl	
Secretaris, Redactie en Ledenadministratie	W.B. (Wil) Furrer-Kroes secretaris-asd@ngv.nl	035-5267814
Lid, Communicatie, Webredacteur,	M.J. (Monique) Plat, webredacteur-asd@ngv.nl	
Penningmeester (wnd.)	penningmeester-asd@ngv.nl	020-7709309
Lid	E.A.M. (Liesbeth) Stricker liesbeth.stricker@planet.nl	
Lid	L.J. van den Dool Hanslj.vandendool@gmail.com	

Onze afdeling op Facebook https://www.facebook.com/ngvasd/

Lid worden van de NGV? Uw adres wijzigen? Dat en meer regelt u via:
E-mail: ledenadministratie@ngv.nl
Per post: NGV-ledenadministratie, Postbus 50, 3980 CB BUNNIK

Redactie Amstelland

Mw. W. (Wil) Furrer-Kroes, ook verzending; | H. (Hans) Clever; |
E.F.C. (Ed) van der Velden eindredactie/opmaak.
De redactie is niet verantwoordelijk voor de ingezonden stukken.
Druk: Total Copy, Aalsmeer

Amstelland #142 verschijnt Maart 2027. Kopij inzenden uiterlijk 15 februari 2027.
Redactie-asd@ngv.nl Ed van der Velden (Eindredactie/opmaak)

Amstelland is een uitgave van NGV-afdeling Amsterdam e.o. Opgericht 10 februari 1948. De afdeling omvat de gemeenten Amsterdam, Ouder-Amstel, Amstelveen, Diemen, Muiden, Uithoorn, Aalsmeer en een deel van Ronde Venen, Haarlemmermeer, Nieuwkoop en Wijdemeren.

Auteursrechten: © 2026 bij NGV afd. Amsterdam e.o. en/of auteurs. Gehele of gedeeltelijke overname van artikelen is toegestaan met bronvermelding. "De auteur is verantwoordelijk voor de formulering en inhoud van elke publicatie. Het recht van redactionele bewerking wordt erkend met de inzending." **Abonnement**: Leden van de afdeling Amsterdam en omstreken ontvangen Amstelland gratis. Andere NGV-leden ontvangen het blad eveneens gratis na bijkomend lidmaatschap van onze afdeling.
Ook niet-leden kunnen zich abonneren. Meer informatie hierover bij penningmeester-asd@ngv.nl

Periodiek van de NGV-Afdeling Amsterdam e.o.

Kerken uit het leven van L.E. Jansen

De Posthoorn

De Tichelkerk

Amstelland #141, oktober 2026